

מדרש רבה

במדבר - מיפקד הלויים

הרב יצחק שילת

במדבר רבה, במדבר, פרשה ג

ח מִבְּנֵי חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה תִּפְקְדֵם, לָמָּה מִבְּנֵי חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה, וְכִי מִבְּנֵי חֹדֶשׁ יְכוּלִים לְשָׁמֵר אֶהְיֶה מוֹעֵד, הֲרִי הוּא עֲצָמוּ מִבְּקֶשׁ לְמִי שִׁישְׁמְרֵנוּ, וְלָמָּה הוּא מוֹנֶה מִבְּנֵי חֹדֶשׁ. אָמַר רַבִּי הוֹנָא הִכְהִינּוּ בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַ זְעִירָא, בְּשִׁבִיל לְכַפֵּל לָהֶם שְׂכָר, לָמָּה, שְׁאַתָּה מוֹצֵא שְׂאִיבֵי קָרְבִּים לְשָׁרֵת אֲלָא מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְלָמָּה הוּא מוֹנֶה אוֹתָן מִבְּנֵי חֹדֶשׁ, אֲלָא שְׁיֵהִיוּ מְקַבְּלִים שְׂכָר וּבָאִים עַד שֶׁהֵם מִבְּנֵי חֹדֶשׁ. אָמַר רַבִּי הוֹנָא הִכְהִינּוּ אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַ זְעִירָא אֶת מוֹצֵא כְּתוּב בְּשְׁמוּאֵל (שְׁמוּאֵל א ז, טו): וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו, וְיִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו, וְכִי כָּל יְמֵי חַיָּו שְׁפֹט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל, וְהֲרִי כָּל יְמֵי חַיָּו לֹא הָיוּ אֲלָא חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וְאַתָּה מוֹצֵא שְׁתַּיִם שְׁהִיָּה יוֹנֵק, וְאַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁהִיָּה עָלֶי קָיָם וְשׁוֹפֵט, בָּהֶם לֹא הָיָה שְׁמוּאֵל יְכוּל לְשַׁפֵּט לְפָנָי רַבּוֹ, וְשְׁתֵּי שָׁנִים שְׁמַלְהָ שְׁאוּל, הֲרִי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, נִשְׁתַּיִר שָׁם עוֹד עֶשֶׂר שָׁנִים, הָיוּ לֹא נִשְׂא נְשׂוּאָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲלָא עֶשֶׂר שָׁנִים, וְכִתִּיב: וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו, אֲלָא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֲרִינִי מְכַתִּיב עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּו, שֶׁיִּקְבַּל שְׂכָר כָּל יְמֵים שְׁהִיָּה בְּעוֹלָם. וְאַף שֶׁבִט לֹוֹ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה שְׁיִמְנָה אוֹתָן מִבְּנֵי חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה, כְּדִי שְׁיִהְיֶה מִתְחַשֵּׁב לָהֶם עַד שֶׁהֵם מִבְּנֵי חֹדֶשׁ, הָיוּ: מִבְּנֵי חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה תִּפְקְדֵם.

דף מקורות